

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

nibus infestare curârunt. Moratus apud Donatianum
snenses duos Imperator, postquam sementis facienda
spem omnino præterisse, & agrum penitus vastatum
vidit, excedens dixisse fertur: Florentinos, vel socio-
rum yrbi inclusorum auxilio, satis sufficere indigentia
& famis ita cumulandæ, vt ante æstatis initium, se, qui
in ditionem recipiat, pariter vocare & orare cogan-
tur. Sed illi alijs armis pugnare statuerunt.

CAPVT VII.

Profectus Donatiano Imperator, primis ad Boni-
cium castris peruenit: vbi oppidum restituit, quod
dudum antè Karolus rex exciderat: dumque hyberna
ibi dicit, Senenses, & proximiores sibi Miniatenses,
Collensesq;_z, vastatione agrorum, & illatis quandoquæ
in erumpentes cladibus, agitauit. Intellexerant interea
Florentini abesse non posse, quin vel fame coacti inimi-
co Imperatori futura æstate dederentur: quarè petitum
sapenumero auxilio Robertum regem, cùm, vt amici
subueniret, peruincere nō potuissent, deditum vrbis do-
minium, urbem vt conseruaret, impulerunt: nihil in
subiectitios conditionibus acto expressius, quam nè exu-
les quoquis tempore, quacunque causa & ratione redu-
ceret: nec tamen alia tunc præsidia rex immisit Rober-
tus, quam quæ à Bononia, vt ostendimus, & Ferraria ad-
uenerant: nouo enim bello ipse agitari cœperat: quod
Fridericus rex Sicilia transmisso cum copijs fredo, &
capto Regio tunc intulerat, agentique ad Bonicium Im-
perator de Friderici in Calabros aduentu, & Pisano-
rum, Genuensemq;_z parata, vt iusserat, classe, fuit nun-
ciatum. Quarè, vt cum Roberto, in Neapolitanum re-
gem à Romano pontifice instituto, iure ageret, Pisasse
contulit: Quam vrbem præclaram, & vt dicebat, libe-
ram,

ram, Robertum regem, obiectis se purgaturum, edicto adire ter repetito admonuit. Inicræ tamen Lucenses, Miniatensesq; tatis affecit cladibus, vt Lucenses, amissis agri oppidis, apparuerit eo anno simul cum Florentinis in deditio[n]em fuisse venturos. Atta igitur in hunc modum maxima astatis parte, Imperator per Senensem agrum, ybiquè vastatum, contulit se Aretium: Quæ in vrbe, cùm magnis honoribus esset acceptus, Robertum regem priuatum regno pronunciauit: & hinc classens in illum iussit nauigare: indè in Senenses ipse profeclus est: confisus, dum eam ob sideret ciuitatē, Florentia per deditio[n]em, Lucaq; potiri. Cum esset ventum ad mon tem apertum, Senarum vrbi ad tertium, vel circa, lapi dem proximum, & Florentina clade nobilitatum, Imperator incidit in agritudinem, ex qua ut conualesceret, medicorum consilio balnea adiūt Maceratenſia: Quo in loco certior est factus, Clementem Romanum pontificem censuisse, & literis declarasse, regno priuare Robertum non potuisse: qui ad loca non tuta fuerit euocatus. Cum autem Imperator ea balneorum lotione minus recreari & conualescere videretur, medicis item consilientibus, purioris aëris loca petere voluit, Itumque est Bonconuentum: quod oppidum duodecimo à Senis mil liario distans, dum obſidione incipit premere, diem obiit. Signa veneni in cadasuere apparuisse, multi scribunt. Ptolemeus verò Lucensis affirmat veneno eum perijisse, à Predicatorū ordinis fratre, in eucharistia dato: aliusq; addit, id Florentinorum procuratione factum: Ipſi fratres multa in purgationem sui fratrīs congeſſerunt. Hic fuit exitus Imperatoris satis aliās fortunati, & quā per Italiam videbatur, si longior vita fuisset, Imperij irra potuisse restituere: Sed arma Florentinorum oculi praualuerunt.

CAPUT